

'Hij hoort en antwoordt mij.' (Children's Songbook, 14.)

Joe's zusje Sariah was ziek. Ze moest niet hoesten en had ook geen buikpijn. Mama en papa zeiden dat ze misschien diabetes of suikerziekte had.

Joe wist niet wat suikerziekte was, maar het klonk eng. Mama en papa legden uit dat je lichaam het dan moeilijk heeft om de suiker in voedsel te gebruiken. Sariah moest een paar dagen in het ziekenhuis blijven, zodat de dokters konden kijken of ze suikerziekte had.

Sariah werkte soms op Joe's zenuwen. Ze probeerde soms met zijn vriendjes te spelen. Ze was zelfs een keer zijn videospelletje kwijtgeraakt. Toch hield hij heel veel van haar. *Ik wil niet dat ze ziek is*, dacht hij met tranen in zijn ogen.

Joe's zusjes maakten Sariah klaar voor het ziekenhuis. Mary nam Sariahs rugzak. Hannah stopte haar pyjama erin. Lilly voegde er een knuffeldekentje aan toe. Joe wilde ook helpen, maar hij wist niet hoe.

Suikerziekte

Eliza Broadbent

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)
De auteur woont in Utah (VS).

Al gauw stond Sariahs koffertje klaar.

'Laten we bidden vóór we vertrekken', zei papa. 'Joe, wil jij voor ons bidden?'

Joe knikte. 'Lieve hemelse Vader', zei hij. 'Laat Sariah alstublieft geen suikerziekte hebben. Laat haar alstublieft beter worden.' Joe voelde zich na het gebed al een beetje beter.

Toen was het tijd voor een groepsknuffel, maar Joe kreeg plots een idee.

'Wacht!' zei hij. Hij ging naar zijn kamer en haalde de mp3-speler die hij voor zijn verjaardag had gekregen. Hij zette Sariahs lievelingsliedjes erop.

'Alsjeblieft', zei hij en gaf het apparaatje aan Sariah. 'Die mag je mee naar het ziekenhuis nemen.' Ze glimlachte en hield de mp3-speler dicht tegen haar aan terwijl ze naar de auto ging.

De volgende dag ging Joe met zijn mama en zusjes naar het ziekenhuis om Sariah te bezoeken. Joe was zenuwachtig toen ze door de gangen van het ziekenhuis liepen. 'Laat haar alstublieft geen suikerziekte hebben', bad hij voor wel de honderdste keer.

Toen ze Sariahs kamer binnengingen, zat ze op het bed met buisjes aan haar armen. Ze glimlachte een beetje toen ze iedereen zag. 'We hebben de testresultaten gekregen', zei papa. 'De dokters zeggen dat Sariah diabetes type 1 heeft. We moeten ons eten aanpassen en haar met haar medicijnen helpen. Maar het komt wel goed.'

Joe's maag keerde. Hij liep naar buiten en ging naast de deur zitten. Hij verstopte zijn gezicht in zijn armen.

'Wat is er, Joe?' zei mama terwijl ze naast hem ging zitten.

'Ik heb gebeden dat Sariah geen suikerziekte zou hebben', zei Joe. 'Waarom heeft onze hemelse Vader mijn gebed niet verhoord?'

Mama sloeg haar arm om hem heen. 'Onze hemelse Vader beantwoordt onze gebeden altijd, maar niet altijd zoals *wij* willen. Soms neemt Hij moeilijke dingen niet weg, maar beantwoordt Hij ons gebed door ons rust en kracht te geven. Ik weet dat onze hemelse Vader Sariah zal helpen.'

Joe knikte langzaam. Hij voelde geen rust of kracht. Maar hij herinnerde zich dat hij tijdens het gezinsgebed een goed gevoel had gekregen.

Ze gingen samen de kamer weer binnen. Joe's zusjes waren een kaartspel aan het spelen, net zoals thuis. En ze leken allemaal blij, zelfs Sariah.

Toen merkte Joe iets op. Sariah had oortjes om haar nek en zijn mp3-speler lag op haar schoot.

'Ze blijft maar luisteren naar de liedjes die je voor haar hebt uitgekozen', zei mama. 'Daar wordt ze rustig van.'

Joe werd helemaal warm vanbinnen. Hij wist dat zijn hemelse Vader hen al aan het helpen was. ●

VRAAG VOOR JOU

Hoe beantwoordde onze hemelse Vader Joe's gebeden?

